

Església nova de Sant Jordi

Cercs

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: En el creuament dels carrers de la Caixa d'Estalvis de Manresa i el carrer de Joan Carles I
Emplaçament al poble de Sant Jordi de Cercs

Coordenades:

Latitud: 42.15227
Longitud: 1.85563
UTM Est (X): 405452
UTM Nord (Y): 4667317

Classificació

Número de fitxa 08268 - 99
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Solsona. Plaça de Palau, 1. 25280-Solsona
Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dl., 18/04/2016 - 02:00

Descripció

L'església de Sant Jordi de Cercs és un edifici de planta quadrada amb un cos adossat sortint a l'angle nord-oest, el volum principal és cobert a quatre aigües i el cos menor a dos vessants seguint la línia de teulada del

volum principal. És una construcció bastida en obra vista, combinada amb parts de formigó també vist, especialment en elements estructurals com els pilars i pòrtics; compta amb una gran vidriera com a portalada i finestrals de línies senzilles i rectes. L'edifici segueix els criteris estilístics del conjunt del poble. A l'interior l'edifici mostra un únic espai diàfan i lluminós (amb l'espai destinat a despatx a l'angle nord-oest), amb un caire més aviat modest i d'acabats senzills, en el que hi destaquen alguns elements. D'una banda, la mesa de l'altar construïda a partir d'una pedra de molí, mola que és emprada com a part superior de la taula i que es recolza sobre un pilar de pedra tosca, que sembla correspondre a una peça reaprofitada. D'altra banda, l'edifici acull i custòdia en dipòsit un altar d'estil barroc de Riner, en la mesa del qual hi ha la inscripció següent: "Retaule originari de la parròquia de Riner –El Miracle–, suposadament de Carles Morató, traslladat a Sant Jordi, en concepte de dipòsit, als 10 dies d'octubre de 1986." Aquest altar presideix i destaca en l'interior de l'edifici, contrastant amb la simplicitat de les línies arquitectòniques de l'estructura. El campanar de l'església és de cos exempt, situat a l'exterior just davant la façana de llevant. Està conformat per una estructura senzilla, formada per una base de maons que constitueixen el suport d'una estructura de bigues de ferro que configuren l'esquelet de suport de la campana, la qual és també un element reaprofitat, originari del santuari de la Consolació.

L'edifici actual és únicament una part de l'edifici projectat, que comprenia també dos cossos d'edificació d'una sola planta, destinats a dependències parroquials, locals per escoltes o entitats cívico-religioses, i un espai de transició interior-exterior que connectaria l'església amb la plaça inferior. La disposició d'aquests cossos havia de delimitar i configurar la plaça projectada.

Observacions:

La campana prové del santuari de la Consolació, es tracta d'una peça que es va fondre a València després de la Guerra Civil, pels volts dels anys 40; les anteriors havien desaparegut.

Història

L'església de Sant Jordi es va bastir de vell nou, conjuntament amb tot el poble, arran de la construcció de la presa de la Baells que suposava la desaparició del poble de Sant Salvador de la Vedella. El poble és el nucli més nou de tot el municipi, es va inaugurar el 1976 quan el Sant Salvador de la Vedella va quedar inundat per les aigües del pantà de La Baells.

L'església és obra del mateix equip d'arquitectes redactor del projecte del poble, Josep M. Claret, Agustí Costa, César Frago Pérez, Alfons Roca Vilaregut i Jordi Viola Garriga, i de la direcció de les obres, Josep Maria Miró i Josep Gilabert, aparelladors. El disseny del campanar va anar a càrrec de Pere Claret (del despatx C3PO Arquitectes), es va bastir l'any 2004.

Bibliografia

CLARET, J. M.; COSTA, A. (1983): "Sant Jordi, poble inacabat", a L'Erol, núm. 6, pàg. 23-24.

CLARET, J. M.; COSTA, A. (1988): "El poble de Sant Jordi", a L'Erol, núm. 25 ("L'Urbanisme al Berguedà"), pàg. 61-65.

JUNTA D'AIGÜES DE CATALUNYA (1990): "El pantà de La Baells" a L'Erol, núm. 30, pàg. 31-32.

VV.AA. (1994:137-141). "Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà", vol.5, Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

